

12 Δεκεμβρίου, 1989

(Σ.ΑΡΒΙΔΗΣ, ΚΟΥΡΡΗΣ, ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ.Δ.)

ΘΡΑΣΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ,

Εφεσείων,

v.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ,

Εφεσιβλήτου.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5032).

- 5 Ποινική Δικονομία — Έναρξη ακροάσεως κατηγορίας με κατάθεση μαρτύρων — Αναβολή περαιτέρω ακροάσεως για γνωμοδότηση από το Ανώτατο Δικαστήριο σχετικά με θέμα συνταγματικότητας του εφαρμοστέου νόμου — Συνέχιση διαδικασίας ακροάσεως μετά την γνωμοδότηση από άλλο Δικαστή — Ο τελευταίος προχώρησε και σε ευρήματα για την αξιοπιστία μαρτύρων, που δεν είχαν καταθέσει ενώπιον του — Ακυρότητα της διαδικασίας — Επανεκδίκαση της υποθέσεως.
- 10 Έφεση — Εξουσίαι εφετείου — Διαταγή επανακροάσεως υποθέσεως — Πότε εκδίδεται — Ανασκόπηση νομολογίας.
- 15 Τα γεγονότα και οι νομικές αρχές, που το Ανώτατο Δικαστήριο εφάρμοσε, αποδεχόμενο την έφεση και διατάσσοντας επανεκδίκαση της υποθέσεως φαίνονται στις υπό πάνω περιληπτικές σημειώσεις.

Η Έφεση γίνεται δεκτή. Διαταγή επανακροάσεως της υπόθεσης.

Αναφερόμενες αποφάσεις:

- 20 *Pierides v. The Republic* (1971) 2 C.L.R. 263;
Anastasiades v. The Republic (1977) 2 C.L.R. 97;
Stylianou v. The Republic (1979) 2 C.L.R. 109.

Έφεση εναντίον καταδίκης και ποινής.

Έφεση εναντίον της καταδίκης και της ποινής από τον Θράσο Γεωργιάδη ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 23 Αυγούστου 1988 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 18171/84) στην κατηγορία ότι παρέλειψε να καταβάλει πρόσθετο τέλος κατά παράβαση των άρθρων 73(1)(θ), 80(1)(2)(4), 81, 84 και 90 των Περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νόμων 1980-1985 και των κανονισμών 22 και 24 των Περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Εισφοραί) Κανονισμών του 1980-1986 και καταδικάστηκε από τον Επ. Δικ. Σταυρινίδη, να πληρώσει το επιπρόσθετο τέλος.

Ο εφεσείων παρουσιάσθηκε αυτοπροσώπως.

Γ. Λαζάρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β, για τον Εφεσίβλητο.

Ο Δικαστής κ. Σαββίδης ανέγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Η παρούσα έφεση στρέφεται εναντίον της καταδίκης του εφεσείοντα στην Ποινική Υπόθεση 18171/84 του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λεμεσού που αφορούσε την παράλειψη του εφεσείοντα να καταβάλει πρόσθετο τέλος αναφορικά με εισφορές Κοινωνικών Ασφαλίσεων που όφειλε για την περίοδο 4.10.1982 μέχρι 2.1.1983 και 2.1.1984 μέχρι 1.4.1984.

Η κατηγορία στην οποία ο εφεσείων βρέθηκε ένοχος ήταν η 2η σε ένα κατηγορητήριο που περιείχε τρεις κατηγορίες που αφορούσαν η 1η την παράλειψη καταβολής Κοινωνικών Ασφαλίσεων, η 2η την παράλειψη καταβολής πρόσθετου τέλους και η 3η την παράλειψη καταβολής έκτασης εισφοράς για την άμυνα. Τη 1η και 3η κατηγορία ο εφεσείων παραδέχτηκε και αμφισβήτησε μόνο τη 2η κατηγορία στην οποία βρέθηκε ένοχος από το Δικαστήριο και το Δικαστήριο λαμβάνοντας υπόψη την ποινή που του επιβλήθηκε στις άλλες δυο κατηγορίες και, τις ειδικές συνθήκες, αποφάσισε να μην επιβάλει πρόσθετη ποινή αλλά διάταξε τον εφεσείοντα να πληρώσει το πρόσθετο τέλος το οποίο ανέρχεται στο ποσό των £89.54σ. Η έφεση του κατηγορουμένου στρέφεται εναντίον της επιβολής του τέλους αυτού.

Η έφεση αυτή ήταν μια από τέσσερεις παρόμοιες εφέσεις που ακούστηκαν την ίδια μέρα και που όλες αφορούσαν

την πληρωμή πρόσθετου τέλους. Ο εφεσείων υιοθέτησε την ίδια αγόρευση και στις τέσσερις εφέσεις γιατί τα νομικά σημεία που πρόδωλε ήταν τα ίδια και για τις τέσσερις εφέσεις.

- 5 Για το λόγο ότι η παρούσα έφεση παρουσιάζει μια ξεχωριστή ιδιομορφία αποφασίσαμε να την εξετάσουμε ξεχωριστά.

- Ο εφεσείων στην αγόρευσή του ασχολήθηκε με όλους τους λόγους της έφεσής του που τους παράθεσε αρκετά ε-
- 10 κτεταμένα στην ειδοποίηση έφεσης με ιδιαίτερη έμφαση στον ισχυρισμό του για αντισυνταγματικότητα της πρόνοιας για επιβολή πρόσθετου τέλους. Μεταξύ άλλων εξέφρασε παράπονο πως, ενώ η υπόθεση του ήταν αρχικά ενώπιον τού Δικαστή κ. Δ. Χατζηχαμπή, ο οποίος άρχισε
- 15 την ακρόαση, τελικά αποφασίστηκε από άλλο δικαστή. Ο τελευταίος λόγος ίσως δε θα είχε καμιά σημασία όσον αφορά την επιλογή του δικαστή από ένα κατηγορούμενο γιατί την επιλογή δεν την κάνει ο κατηγορούμενος αλλά
- 20 στην προκειμένη περίπτωση, κρίνουμε αναγκαίο να υπεισέλθουμε στο θέμα αυτό κάτω από τις ιδιαίτερες συνθήκες των γεγονότων της υπόθεσης τα οποία και έχουν ως εξής.

- Ο εφεσείων παρουσιάστηκε ενώπιον του Δικαστή κ. Δ. Χατζηχαμπή και αφού κατηγορήθηκε δήλωσε μη παραδο-
- 25 χή σε όλες τις κατηγορίες. Στις 11.12.1986, ύστερα από άδεια του Δικαστή κ. Δ. Χατζηχαμπή, απόσυρε τη μη παραδοχή του στην 1η και 3η κατηγορία και αφού επανακατηγορήθηκε στις δυο αυτές κατηγορίες παραδέχτηκε ενοχή και του επιβλήθηκε η σχετική ποινή.

- 30 Η υπόθεση στη συνέχεια προχώρησε σε ακρόαση αναφορικά με τη 2η κατηγορία. Η Κατηγορούσα Αρχή σε υποστήριξη της κατηγορίας κάλεσε ως μάρτυρα τη Μυριάνθη Αφάμη, επιθεωρήτρια των Κοινωνικών Ασφαλίσεων, η οποία έδωσε σχετική μαρτυρία. Ο εφεσείων έφερε σε γνώση
- 35 του Δικαστηρίου ότι εκκρεμεί έφεσή του ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου για παρόμοιο θέμα και ζήτησε από το Δικαστήριο να παραπέμψει το νομικό θέμα που εγέρθηκε για εξέταση από το Ανώτατο Δικαστήριο.

- 40 Ο ευπαίδευτος πρωτόδικος Δικαστής αποδέχτηκε ως ορθή την εισήγηση του εφεσείοντα και παράπεμψε το νομικό

θέμα για γνωμοδότηση από το Ανώτατο Δικαστήριο, η οποία δόθηκε στις 5 Μαΐου, 1988.

Για τους σκοπούς της παρούσας έφεσης επιθυμούμε να τονίσουμε πως η όλη διαδικασία ως το σημείο αυτό έλαβε χώρα ενώπιον του Δικαστή κ. Δ. Χατζηχαμπή, ο οποίος ήταν και ο Δικαστής που άκουσε τη μαρτυρία που παρουσίασε η Κατηγορούσα Αρχή για υποστήριξη της κατηγορίας. 5

Στο μεταξύ ο Δικαστής κ. Δ. Χατζηχαμπής μετατέθηκε στη Λάρνακα και η υπόθεση παρουσιάστηκε ενώπιον άλλου Δικαστή, του Δικαστή που βρήκε τον κατηγορούμενο ένοχο. Ο Δικαστής, αντί να ζητήσει οδηγίες όπως η υπόθεση συνεχιστεί από το συνάδελφο του που ήδη είχε αρχίσει και περατώσει μεγάλο μέρος της ακρόασης, προχώρησε να τη χειρισθεί ο ίδιος ενεργώντας πιθανώς κάτω από την εσφαλμένη εντύπωση πως στην υπόθεση αυτή είχε ακούσει ο ίδιος τη μαρτυρία όπως και στις άλλες τρεις παρόμοιες υποθέσεις εναντίον του εφεσεύοντα που ήταν ενώπιόν του. Αν ο πρωτόδικος Δικαστής διεξήρχετο το φάκελο της υπόθεσης θα διαπίστωνε πως η μαρτυρία είχε ήδη ακουστεί από άλλο Δικαστή και ότι δεν μπορούσε ο ίδιος να αξιολογήσει τη μαρτυρία μαρτύρων που κατάθεσαν ενώπιον άλλου δικαστή και, με βάση την αξιολόγηση αυτή, να βρει τον εφεσεύοντα ένοχο στην κατηγορία. Ο πρωτόδικος Δικαστής όμως, όπως αναφέραμε πιο πάνω, συνέχισε την υπόθεση από το σημείο εκείνο, άκουσε την αγόρευση του κατηγορούμενου και την εισήγηση της Κατηγορούσας Αρχής πως η υπόθεση αποδείχτηκε πέραν πάσης αμφιβολίας και κατάληξε στο πιο κάτω συμπέρασμα. 10 15 20 25

«Εν όψει των πιο πάνω γεγονότων το Δικαστήριο δεχόμενο την μαρτυρία της κατηγορούσας αρχής η οποία έμεινε εξ ολοκλήρου αναπάντητη από την πλευρά του κατηγορουμένου εγκρίνει ότι η κατηγορούσα αρχή απέδειξε πλήρως την υπόθεση σε βάρος του κατηγορουμένου σχετικά με την δεύτερη κατηγορία και ευρίσκει αυτόν ένοχο της κατηγορίας.» 30 35

Είναι φανερό στην παρούσα υπόθεση ότι η όλη διαδικασία ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστή που βρήκε τον κατηγορούμενο ένοχο είναι άκυρη γιατί, ενώ η μαρτυρία ακούστηκε από άλλο συνάδελφό του, έκαμε ο ίδιος ευρήματα 40

που αφορούσαν τη μαρτυρία που δόθηκε από μάρτυρες τους οποίους δεν είχε την ευκαιρία να ακούσει ο ίδιος και να κρίνει την αξιοπιστία τους, με αποτέλεσμα να υπάρξει μια έκδηλη παραβίαση των κανόνων της διαδικασίας που οδηγεί σε εσφαλμένη απονομή της δικαιοσύνης στην προκειμένη περίπτωση.

Υπό τα περιστατικά της υπόθεσης-βρίσκουμε πως δεν μπορούμε να εφαρμόσουμε τις πρόνοιες της επιφύλαξης στο Άρθρο 145(1)(β) του Κεφ. 155, και πως η πιο ενδεδειγμένη διαδικασία προς το συμφέρον της δικαιοσύνης είναι να διατάξουμε την επανεκδίκαση της υπόθεσης από το Επαρχιακό Δικαστήριο, αλλά με διαφορετική σύνθεση, πά-
10 νω στη δεύτερη κατηγορία.

Οι σχετικές αρχές που μας έχουν ωθήσει στο να ακολου-
15 θήσουμε τη διαδικασία αυτή αναφέρονται μεταξύ άλλων στις αποφάσεις *Pierides v. The Republic* (1971) 2 C.L.R. 263, 270-276, *Anastassiades v. The Republic* (1977) 2 C.L.R. 97 και *Stylianou v. The Republic* (1979) 2 C.L.R. 109.

Κατά συνέπεια, η έφεση επιτυγχάνει, η καταδίκη ακυρώ-
20 νεται και γίνεται διαταγή για επανεκδίκαση της υπόθεσης ενόπion του Επαρχιακού Δικαστηρίου με διαφορετική σύνθεση.

Η Έφεση επιτυγχάνει. Διαταγή για επανεκδίκαση.